

Xavi Pascual: «Strenes ha de continuar essent un pal de paller per encoratjar programacions que no saben si fer-se»

Entrevistem el director del festival Strenes de Girona per conèixer de primera mà l'impacte de la covid-19 en el festival que tot just avui comença



El festival Strenes arrenca avui mateix amb el concert de **Judit Neddermann** a l'Auditori de Girona. Aquesta ha estat, però, una edició especialment complicada d'organitzar. La pandèmia ha suposat un gran trasbals per a tota la música en viu, i encara més als festivals. Per saber com ho han afrontat des de l'Strenes i com preveuen l'edició d'enguany, en parlem amb Xavi Pascual, director de la promotora organitzadora del festival, Promo Arts.

El vostre compromís amb la cultura ha pres tot un nou sentit des de l'any passat, que vau seguir programant malgrat la pandèmia, quan molts festivals suspenien les seves edicions. Com afronteu l'edició d'enguany?

Doncs d'entrada, amb un bagatge molt important i valuós de com organitzar festivals en temps de pandèmia. També amb molta tossuderia i empena, ja que organitzar un festival d'aquesta magnitud, amb els temps que estem vivint, no és gens fàcil. Seguim fermes amb la idea que la creació no es pot ni restringir ni confinar; hi ha més novetats musicals que mai i un festival com el

nostre, que es deu a aquesta singularitat, no podia fallar ni als creadors ni al públic ni als mitjans.

Però heu patit una important davallada del pressupost... Com us heu organitzat per fer-hi front i com us ha afectat? En què heu hagut de retallar?

La venda d'entrades suposava prop del 60% de finançament del festival, amb les noves restriccions només podem vendre el 50% dels aforaments, és a dir que com a molt podem generar el 50% d'ingressos que generàvem en altres edicions. D'altra banda, no totes les administracions tenen la mateixa política de suport a la música en viu i, per exemple, tot i ser declarats festival estratègic a la ciutat de Girona, comencem el festival sense saber amb quina col·laboració econòmica podem comptar de l'Ajuntament de Girona. Aquest fet, sumat al fet que la branca d'ingressos de patrocinis hagi disminuït significativament, provoca que hàgim hagut de fer mans i mànigues per no haver d'empetir el festival, ja que es duran a terme prop de trenta concerts -pràcticament els mateixos que el 2019-. Hem hagut d'assumir des de l'empresa privada uns riscos elevats i poc aconsellables en temps de crisis sanitàries.

Creieu que aquesta reducció d'ingressos és per una "falta d'interès" d'invertir en cultura en moments com aquests o conseqüència de la crisi, en un sentit econòmic?

La manca d'interès i, sobretot, d'empatia amb el nostre sector es justifica amb la conseqüència econòmica de la crisi. I la mateixa conseqüència de la crisi fa que les administracions que vulguin seguir fent créixer els seus projectes culturals, o els que ho fan amb una relació publicoprivada, ho tinguin complicat; tot i que no impossible.

Creieu que en aquesta edició es podrà començar a veure i viure concerts pre pandèmia? Com els plantegeu i quines mesures heu pres?

Doncs hem pres totes les mesures de seguretat hagudes i per haver. No penso que el 2021 sigui un any on podrem viure concerts pre pandèmia; crec que fins al 2022 la mascareta o el test d'antígens seran necessaris per fer dels espais culturals espais segurs.



Actuació de Sopa de Cabra a l'Strenes 2020 Foto: Gemma Martz

Quina és la mesura de restricció o seguretat que més us està afectant? Creieu que són necessàries en la mesura que s'estan aplicant, o bé que es podrien fer d'una altra manera, tenint més en compte les demandes del sector?

A nosaltres les dues que ens afecten més són el confinament comarcal, que en cas que es tornés a aplicar suposaria haver d'ajornar el festival -de les entrades venudes, només un 36% pertany a Girona ciutat i Gironès-, i el toc de queda -que es rumoreja que pot passar de les 22h a les 20h. Nosaltres no som científics, i si els metges demanen l'aplicació d'aquestes mesures, deu ser per alguna cosa. No ho qüestionaré mai, però el que sí que el sector demana és que qualsevol restricció que afecti els interessos econòmics del sector, o de l'accés de manera democràtica a la cultura, per part dels ciutadans, ha d'anar acompanyada d'una llei o ajuda per pal·liar aquest perjudici, i ara mateix no sempre és així.

Teniu algun pla de contingència per si es reactiva el confinament comarcal al llarg del cicle?

Com et comentava, en cas de confinament comarcal, tan sols un 36% podria accedir als concerts, cosa que, lògicament, és inviable, i ens portaria a haver d'ajornar la programació. Això seria un desastre, ja que pot haver-hi molt retorn d'entrades venudes. L'únic pla de contingència que pots tenir actualment és estar pendent del moment pandèmic que vivim, aprendre a treballar amb aquesta incertesa, poder aplicar de manera ràpida els canvis que provoquin les noves restriccions, i tenir a mà un Almax i altres medicaments que calmin el mal d'úlceres que provoquen els nervis d'haver de treballar així.

Per què creieu que és tan important seguir ara amb una programació com la de l'Strenes, amb tot el que suposa, en un any com aquest?

Strenes és el festival on els artistes venen a presentar els nous discs, si Strenes no se celebra és com que l'any ja comença malament. A més, el sector de la música en directe està patint una de les crisis més importants de la seva història, i si podem contribuir a alleugerir-la, ho hem de fer. I que el públic no falla: la venda d'entrades no només és molt alta, sinó que és molt ràpida. Strenes ha de continuar essent un pal de paller per encoratjar programacions que no saben si fer-se.

Com sempre, entre la programació hi teniu des d'artistes consolidats que estrenen els treballs i/o directes fins a artistes més emergents. Com n'heu fet la selecció enguany, amb tots els handicaps, per un costat, de pressupost vostre i, per l'altre, de dificultats econòmiques per part dels artistes, però també del públic?

Doncs teníem clar que l'Strenes no podia deixar d'apostar per l'escena emergent: és marca de la casa i és el que haurien de fer tots els festivals del país. Hem pogut programar-ne menys dels que ens agradarien, però tot i així estem contents de la selecció final, i contents també perquè el públic està responant amb la compra d'entrades de concerts que generalment són de més risc.